

*Een moedig man was moegeleefd
en raakte moedermens alleen.
De mensen en de dingen heeft
hij verloren één na één.
Toen ging hijzelf ook van ons heen.*

Tot blijvende herinnering aan

DE HEER

ANDRÉ WILLEMS

weduwnaar van Mevrouw

Antoinette DE MEUE

geboren te Elst op 28 augustus 1933 en zacht in de
Heer ontslapen in het U.Z. te Gent op 4 oktober 1993,
voorzien van het Sacrament der Stervenden.

*Lid van K.W.B. Ziekenzorg en
van de Confrerie van de H. Amelberga.*

Anna DE LANGHE, zijn moeder ;

Zijn broers, zusters, schoonbroers, schoonzusters, neven
en nichten,

De families WILLEMS - DE LANGHE,
danken U voor de blijken van medeleven.

Namis : zaterdag 30 oktober 1993 om 8 uur in de
St.-Amelbergakapel.

Het vrij onverhoeds heengaan van André heeft ons allen diep getroffen. Hij heeft op zijn levensweg een zwaar kruis te dragen gehad, dat hem op de schouders werd gedrukt sinds het verlies van zijn enig kind, dat werd verzwaard met de ontwrichting van zijn gezin en overladende last van een aangetaste gezondheid. Toch is hij steeds opgeruimd en moedig gebleven en was hij bezield met een ongeëvenaarde wils- en werkkraft. Hij stond bij de mensen gekend als de klusjesman, die allerlei karweien en werkjes kundig opknapte en op wie men nooit tevergeefs beroep mocht doen. Hij leefde bovendien mee met alles wat er omging in het parochiaal verenigings- en ontspanningsleven. Zijn beschikbaarheid op feestelijkheden werd zeer gewaardeerd alsook zijn bereidheid tot behulpzaamheid maakte hem tot een volksvriend. Sinds een paar jaren was hij weliswaar tot inactiviteit gedwongen wegens ernstige gezondheidsperikelen, maar dankzij zijn doorzettingsvermogen bleef hij toch begaan, zelfs tot kort vóór zijn dood, met alles wat reilde en zeilde in de Breughel of in de Kantschool. De ongeneeslijke kwaal vergde teveel van zijn resterende krachten, zodat hij aan de overlast bezweken is. Dierbare moeder, die thans bedlegerig zijt, ik leefde met uw lijdenslot mede. Heb dank voor uw warme liefde.

Dierbare broers, zusters en familie, heb dank voor uw bekommernis en uw hulpvaardigheid, die mij gesterkt en getroost heeft tot in mijn laatste levensuur. Blijf mij verder nabij in uw gebed. Dierbare medeparochianen, vrienden en kennissen binnen als buiten de parochie, geef mij als blijvende blijk van uw welwillende genegenheid de verkwikking van uw gebed.

Geachte genees- en verpleegkundigen van het U.Z. te Gent en de thuisverpleging, heb dank voor al uw zorgen.

Hovogra Oud.-Eine